

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์
และสิทธิของนักแสดง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก และมีการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์อย่างแพร่หลาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทยที่กำลังเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากผลงานเหล่านี้ อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการกำกับดูแลการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทนจากการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดง ให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เจ้าของสิทธิและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้งานในการขออนุญาตใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง รวมถึงเป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)
พระราชบัญญัติ
การจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีระบบการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทนจากการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงที่โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นประโยชน์ต่อทั้งเจ้าของสิทธิและผู้ใช้งาน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเภทการใช้งาน” หมายความว่า ประเภทงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และลักษณะการใช้งานของแต่ละประเภทงานดังกล่าว ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของสิทธิ” หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

“ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์” หมายความว่า เจ้าของสิทธิที่เรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ใช้งานและให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งเจ้าของสิทธิมอบหมายให้เรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ใช้งาน โดยไม่มีการจัดสรรให้บุคคลอื่น

“องค์กรบริหารลิขสิทธิ์” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจบริหารจัดการสิทธิของเจ้าของสิทธิ โดยเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ใช้งานเพื่อนำไปจัดสรรให้สมาชิก ไม่ว่าจะจัดเก็บด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น

“สมาชิก” หมายความว่า เจ้าของสิทธิหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้แทนของเจ้าของสิทธิซึ่งมอบให้องค์กรบริหารลิขสิทธิ์บริหารจัดการสิทธิของตน

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า ค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตในการจัดเก็บค่าตอบแทนของผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือในการประกอบธุรกิจขององค์กรบริหารลิขสิทธิ์

“ตัวแทนเสนอขาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือองค์กรบริหารลิขสิทธิ์มอบหมายให้ทำการชักชวนให้ผู้ใช้งานทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกับผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือองค์กรบริหารลิขสิทธิ์

“ตัวแทนดำเนินคดี” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายให้แจ้งความร้องทุกข์ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และให้หมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายให้เรียกค่าเสียหายจากการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการจัดเก็บค่าตอบแทน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ การจัดเก็บค่าตอบแทน

มาตรา ๕ ประเภทการใช้งานใดที่มีเจ้าของสิทธิหลายราย หรือมีผู้ใช้งานจำนวนมาก ซึ่งการอนุญาตให้ใช้สิทธิเป็นรายกรณีมีความยุ่งยาก หรือไม่มีประสิทธิภาพ ให้รัฐมนตรีกำหนด ประเภทการใช้งานนั้นในกฎกระทรวง และให้การจัดเก็บค่าตอบแทนของผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ หรือการประกอบธุรกิจขององค์กรบริหารลิขสิทธิ์ในประเภทการใช้งานนั้น ต้องได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์และองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ต้องกำหนดอัตรา ค่าตอบแทนโดยมีที่มาชัดเจน โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ ทางเศรษฐกิจที่ผู้ใช้งานได้รับจากงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามสภาพ ของประเภทการใช้งานนั้น ๆ และบริการที่ตนได้จัดให้มีขึ้น

มาตรา ๗ ในระหว่างอายุสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ หากผู้ใช้งานถูกโต้แย้งสิทธิ ในการใช้งานตามสัญญา ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดำเนินการแก้ไขข้อโต้แย้งนั้นและรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้งานจาก การถูกโต้แย้งสิทธิดังกล่าว โดยให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

หมวด ๒ การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต

ส่วนที่ ๑ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ใดจะจัดเก็บค่าตอบแทนในประเภทการใช้งาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้แจ้งคำสั่งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นหนังสือ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นที่สุด

การขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การขอแก้ไขใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต การขอยกเลิกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ที่จะขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิตามประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือบุคคลเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) ไม่เคยได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดต่อเสรีภาพเฉพาะมาตรา ๓๐๙ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต หรือความผิดฐานกรรโชก หรือความผิดเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เว้นแต่ต้องคำพิพากษาและพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
- (๔) มีบัญชีงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ใดที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งอาจประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจัดเก็บค่าตอบแทน
- (๒) การแจ้งข้อมูลการจัดเก็บค่าตอบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๓) การแสดงอัตราค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงอัตราค่าตอบแทน
- (๔) ข้อมูลที่ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์จะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน

มาตรา ๑๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรืออนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว แต่ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ยังคงกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ทราบ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ องค์การบริหารลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๓ บุคคลใดจะประกอบธุรกิจบริหารจัดการสิทธิของเจ้าของสิทธิในประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้แจ้งคำสั่งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นที่สุด

การขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ การขอแก้ไขใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ องค์การบริหารลิสสิทธิ์ที่จะขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บค่าตอบแทนเพื่อนำมาจัดสรรให้แก่สมาชิก
- (๒) มีสิทธิในการบริหารจัดการสิทธิของเจ้าของสิทธิในประเภทการใช้งานที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๓) มีแบบสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิสำหรับผู้ใช้งานและแบบสัญญาการเข้าเป็นสมาชิกสำหรับสมาชิก
- (๔) มีข้อบังคับที่ไม่ขัดต่อการจัดเก็บค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๖) มีบัญชีงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้มีอำนาจขององค์การบริหารลิสสิทธิ์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิทธิของเจ้าของสิทธิเป็นอย่างดี
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เคยได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดต่อเสรีภาพเฉพาะมาตรา ๓๐๙ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต หรือความผิดฐานกรรโชก หรือความผิดเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
- (๔) ไม่เป็นกรรมการผู้มีอำนาจในการจัดการขององค์การบริหารลิสสิทธิ์ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่องค์การบริหารลิสสิทธิ์นั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการทางการเมือง หรือข้าราชการซึ่งมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับดูแลองค์การบริหารลิสสิทธิ์
- (๖) ไม่มีประวัติเสียหายหรือดำเนินกิจการใดที่อาจส่งผลเสียหายต่อการดำเนินกิจการขององค์การบริหารลิสสิทธิ์

มาตรา ๑๗ องค์การบริหารลิสสิทธิ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งอาจประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทน
- (๒) การแจ้งข้อมูลการจัดเก็บค่าตอบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) การแสดงอัตราค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงอัตราค่าตอบแทน

(๔) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิก เช่น สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของสมาชิก การประชุมสมาชิก การเข้าเป็นสมาชิกและการสิ้นสุดการเป็นสมาชิก

(๕) การดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสมาชิกจึงจะกระทำได้

(๖) ข้อมูลที่องค์กรบริหารลิขสิทธิ์จะต้องเปิดเผยต่อสมาชิกหรือสาธารณชน

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ปฏิเสธการเข้าเป็นสมาชิกของเจ้าของสิทธิ หรือนิติบุคคลที่เป็นผู้แทนของเจ้าของสิทธิที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกขององค์กรบริหารลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ใดอาจเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อขอยกเลิกใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๐

(๒) เมื่อถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๐ องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ใดจะขอยกเลิกใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งเสนอแผน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการจัดการเกี่ยวกับภาระผูกพันตามสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ยังมีผลผูกพันอยู่ รวมทั้งวิธีการจัดเก็บค่าตอบแทนและการจัดสรรค่าตอบแทนตามสัญญาดังกล่าว

(๒) วิธีการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าตอบแทน

(๓) ระยะเวลาของการดำเนินการตาม (๑) และ (๒)

(๔) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ทราบ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

การขอยกเลิกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรืออนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว แต่องค์กรบริหารลิขสิทธิ์

ยังคงกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้องค์กรบริหารลิสสิทธิ์ทราบ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าองค์กรบริหารลิสสิทธิ์ได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ องค์กรบริหารลิสสิทธิ์ใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้องค์กรบริหารลิสสิทธิ์นั้นจัดทำแผนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง เสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้องค์กรบริหารลิสสิทธิ์มีสิทธิในการอนุญาตให้ใช้สิทธิและจัดเก็บค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงของผู้อื่นที่มีใช้สมาชิกของตนและจัดสรรค่าตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าว เว้นแต่เจ้าของสิทธิหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้แทนของเจ้าของสิทธิได้แสดงเจตนาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไม่ให้องค์กรบริหารลิสสิทธิ์ดังกล่าวจัดเก็บแทนตน ทั้งนี้ การจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทนให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเช่นเดียวกันกับสมาชิกของตน

เมื่อมีการจัดเก็บค่าตอบแทนตามวรรคแรกแล้ว ให้องค์กรบริหารลิสสิทธิ์นั้นใช้มาตรการที่เหมาะสมในการแจ้งให้เจ้าของสิทธิทราบ และรายงานการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทนต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการมอบหมาย และการดำเนินการขององค์กรบริหารลิสสิทธิ์ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔ องค์กรบริหารลิสสิทธิ์ใดที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ อาจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเป็นองค์กรบริหารลิสสิทธิ์ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๓ ได้

(๑) เป็นองค์กรบริหารลิสสิทธิ์ที่ประกอบธุรกิจบริหารจัดการสิทธิอยู่แล้วในประเภทการใช้งานที่จะมอบหมาย

(๒) มีสมาชิกในประเภทการใช้งานที่จะมอบหมายและมีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิกับผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากพอสมควร

(๓) มีศักยภาพที่จะติดต่อกับเจ้าของสิทธิหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้แทนของเจ้าของสิทธิที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

(๔) มีระบบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเก็บและการจัดสรรค่าตอบแทน และมีการรายงานข้อมูลดังกล่าวอย่างโปร่งใส

(๕) มีระบบบริหารจัดการค่าตอบแทนที่จัดสรรไม่ได้

(๖) มีศักยภาพที่จะร่วมมือกับองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ของต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

ตัวแทนเสนอขายและตัวแทนดำเนินคดี

มาตรา ๒๕ ประเภทการใช้งานใดที่ตัวแทนเสนอขายและตัวแทนดำเนินคดีต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๑

ตัวแทนเสนอขาย

มาตรา ๒๖ ตัวแทนเสนอขายในประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๕ จะต้องแสดงหลักฐานการได้รับมอบอำนาจหรือการได้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ บัญชีรายชื่องานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และแสดงช่องทางการตรวจสอบการเป็นตัวแทนเสนอขายของตนต่อผู้ใช้งาน

มาตรา ๒๗ บุคคลใดจะเป็นตัวแทนเสนอขายตามมาตรา ๒๖ อาจแจ้งรายชื่อต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ ตัวแทนดำเนินคดี

มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะเป็นตัวแทนดำเนินคดีในประเภทการใช้งานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๕ ให้ขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ การขึ้นทะเบียนตัวแทนดำเนินคดีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ตัวแทนดำเนินคดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือนิติบุคคล
- (๒) จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า
- (๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และมีสำนักงานหรือสถานที่ติดต่อได้ในราชอาณาจักร
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๕) ไม่เป็นผู้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดต่อเสรีภาพเฉพาะมาตรา ๓๐๙ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต หรือความผิดฐานกรรโชก หรือความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
- (๗) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๙) ไม่เป็นตัวแทนดำเนินคดีที่ถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เว้นแต่ถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๐ ตัวแทนดำเนินคดีมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องแสดงหลักฐานการขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนดำเนินคดีตามมาตรา ๒๘ และหนังสือมอบอำนาจต่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

(๒) ห้ามกระทำการใดในลักษณะที่เป็นความผิดต่อเสรีภาพเฉพาะมาตรา ๓๐๙ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต หรือความผิดฐานกรรโชก

(๓) ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ในแต่ละปีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ดำเนินการตามมาตรา ๔๗ อย่างเคร่งครัด

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าตัวแทนดำเนินคดีใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรืออนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) และ (๓) และในกรณีที่เห็นสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนตัวแทนดำเนินคดีนั้นต่ออธิบดี

เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ตัวแทนดำเนินคดีนั้นทราบ ในกรณีที่แจ้งคำสั่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าตัวแทนดำเนินคดีนั้นได้รับทราบคำสั่งเมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการแจ้งคำสั่ง

ผู้ถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของอธิบดีเป็นที่สุด

การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔

คณะกรรมการกำกับดูแลการจัดเก็บค่าตอบแทน

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการจัดเก็บค่าตอบแทน” ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการบริหารธุรกิจ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ ที่เกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง หรือสาขาใดสาขาหนึ่งที่เป็นประโยชน์ จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทการใช้งานเพิ่มเติม คณะรัฐมนตรี อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับประเภทการใช้งานดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกก็ได้ ทั้งนี้ จำนวนไม่เกินสองคนในทุกประเภทงาน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ หรือบุคคลที่มีอำนาจ ในการจัดการขององค์กรบริหารลิขสิทธิ์ที่ประกอบกิจการอยู่

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ อยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ เท่าที่เหลืออยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๓๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๑

(๒) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑

(๓) พิจารณาและมีคำสั่งตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑

(๔) ประกาศกำหนดเกี่ยวกับองค์การบริหารลิสทิสท์ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๓

(๕) วินิจฉัยข้อพิพาทตามมาตรา ๓๘ และประกาศกำหนดวิธีการพิจารณาคำร้องตามมาตรา ๓๙

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในกรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการลิสทิสท์หรือองค์กรบริหารลิสทิสท์จัดเก็บหรือจัดสรรค่าตอบแทนโดยเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่จัดเก็บตามอัตราหรือจัดสรรตามข้อกำหนดที่ได้แจ้งไว้ ปฏิเสธการอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันสมควร กำหนดอัตราค่าตอบแทนที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖ หรือกำหนดเงื่อนไขที่ไม่สมเหตุสมผล คู่กรณีอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อให้วินิจฉัย

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยให้คู่กรณีชำระค่าตอบแทนหรือรับชำระค่าตอบแทน มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนตามที่เห็นสมควร รวมถึงกำหนดเงื่อนไขอื่นๆ เพื่อให้การจับเก็บ ค่าตอบแทนเป็นไปโดยไม่เลือกปฏิบัติและมีความเป็นธรรม โดยสอดคล้องกับมาตรา ๖ รวมถึง มีอำนาจวินิจฉัยให้องค์การบริหารลีสหพันธ์จัดสรรค่าตอบแทนตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการจับเก็บ และจัดสรรค่าตอบแทน

ในกรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ หากคู่กรณีได้ชำระค่าตอบแทน ตามคำสั่งคณะกรรมการแล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของ นักแสดงโดยชอบแล้ว

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำร้องตามวรรคหนึ่ง

คู่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อศาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ การยื่นคำร้องและวิธีการพิจารณาคำร้องเพื่อให้มีคำวินิจฉัยข้อพิพาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕ **พนักงานเจ้าหน้าที่**

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบเอกสาร หลักฐาน ให้ถูกต้องครบถ้วน รวมถึงการแจ้งคำสั่งต่างๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการหรืออธิบดีประกาศกำหนด

(๒) พิจารณาและมีคำสั่งตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๒

(๓) จัดทำรายงานตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๑

(๔) ดำเนินการตามมาตรา ๒๐

(๕) รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการจับเก็บค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๑ (๒) และมาตรา ๑๗ (๒)

(๖) รับแจ้งรายชื่อตัวแทนเสนอขายตามมาตรา ๒๗ และรับขึ้นทะเบียนตัวแทน ดำเนินคดีตามมาตรา ๒๘ และเสนอความเห็นตามมาตรา ๓๑

(๗) เชิญบุคคลใดๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือสั่งให้ ส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใด เพื่อประกอบการพิจารณาหรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ของคณะกรรมการหรืออธิบดีเพิ่มเติมได้

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์การบริหารลิขสิทธิ์ ตัวแทนเสนอขาย ตัวแทนดำเนินคดี หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรืออนุบัญญัติ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเตือนให้ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์การบริหารลิขสิทธิ์ ตัวแทนเสนอขาย ตัวแทนดำเนินคดี หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องระงับการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือ อนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีคำสั่งห้ามการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หรืออนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งประกาศการกระทำที่ฝ่าฝืนนั้น และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ และให้คำแนะนำผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์การบริหารลิขสิทธิ์ ตัวแทนเสนอขาย ตัวแทนดำเนินคดี หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

(๓) มีคำสั่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัย

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องให้โอกาสผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์การบริหารลิขสิทธิ์ ตัวแทนเสนอขาย ตัวแทนดำเนินคดี ได้ชี้แจงในทุกขั้นตอน

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๐ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๓ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายใน กำหนดสามปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

ส่วนที่ ๒ โทษอาญา

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

หมวด ๗ บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีการจัดให้มีการแสดงงานดนตรีกรรมต่อสาธารณชน โดยนักแสดง หรือการแสดงสิ่งบันเทิงเสียง ให้ผู้จัดให้มีการแสดงนั้นมีหน้าที่จ่ายค่าตอบแทนให้ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือองค์กรบริหารลิขสิทธิ์ เว้นแต่ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีหลักฐานว่าผู้ใดมีพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในประเภทการใช้งานตามมาตรา ๒๓ ให้ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ ตัวแทนเสนอขาย หรือตัวแทนดำเนินคดี บอกกล่าวให้ผู้นั้นชำระค่าตอบแทนก่อน หากมีอัตราค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์หรือองค์กรบริหารลิขสิทธิ์แจ้งไว้ ก็ให้บอกกล่าวตามอัตราค่าตอบแทนนั้น

หากผู้ถูกกล่าวหาว่าละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ชำระค่าตอบแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำบอกกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิ หรือตัวแทนดำเนินคดี มีอำนาจดำเนินคดีได้

มาตรา ๔๘ คดีแพ่งและคดีอาญา ตามพระราชบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ที่จัดเก็บค่าตอบแทน องค์กรบริหารลิขสิทธิ์ ที่ประกอบธุรกิจ และตัวแทนดำเนินคดีที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงตามมาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนภายในกำหนดระยะเวลา หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือขึ้นทะเบียนแล้ว ให้จัดเก็บค่าตอบแทน ประกอบธุรกิจ หรือดำเนินการต่อไปได้จนกว่า จะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่รับขึ้นทะเบียน แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง การจัดเก็บค่าตอบแทนของ ผู้ประกอบการลิขสิทธิ์ การประกอบธุรกิจขององค์กรบริหารลิขสิทธิ์ และการดำเนินการของ ตัวแทนดำเนินคดี หากยังไม่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่รับขึ้นทะเบียน มิให้ถือว่าเป็น ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และสัญญานั้นยังไม่สิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลผูกพันคู่สัญญาจนกว่า สัญญาดังกล่าวจะได้สิ้นสุดลง